

ВДЯЧНІСТЬ ВЧИТЕЛЮ!

Як сумно, коли вчасно не скажеш: “Дякую, Вчителю, за знання, якими ділився зі мною, за усмішку, схвалення ідей та “протестів”.

Так і в моїй життєвій ситуації, коли я – випускниця географічного факультету – після експериментального навчального курсу “районна планіровка, територіальне планування”, що викладав відомий вчений, доктор географічних наук Д.І. Богорад, прийшла у сектор приміських зон Київського науково-дослідного і проектного інституту містобудування, який очолював кандидат архітектури І.О. Фомін.

Із сумнівом дивився керівник на не архітектора і ще не економіста з районного планування. Але одна із його характерних рис – *ризикованість*, дала шанс випускниці, довіривши їй у складі авторського колективу розроблення обґрунтування розвитку галузей народного господарського комплексу в Генеральному плані м. Києва (1966 р.), м. Донецька та ін. А далі і виконання економічного обґрунтування розвитку приміської зони м. Києва, розроблення та проведення обстежень виробничих зв’язків промислових комплексів Київської, Харківської, Кадіївсько-Комунарської агломерації, регіонів тощо.

У подальшому І.О. Фомін став науковим консультантом моєї кандидатської дисертації. Як професійний наставник, Ігор Олександрович радив не надто акцентувати статус економгеографа, районного планувальника, а вносити вклад у розвиток географічної сфери знань з планувальної організації територій різного рангу.

Завдяки Ігорю Олександровичу архітектори, економгеографи і представники інших спеціальностей розширювали коло своїх знань та інтересів, вивчаючи інші сфери діяльності (мистецтвознавство, архітектуру, екологію, охорону навколишнього середовища тощо).

Під час роботи під керівництвом І.О. Фоміна спочатку у секторі приміських зон, далі у відділі районного планування мої завдання як економіста ускладнювалися (прогноз розвитку економічної бази народного господарства системи розселення України, регіональних систем).

Вимогливість і професійна прискіпливість керівника до значення цифр сприяли обґрунтуванню не тільки песимістичних чи оптимістичних прогнозів, а й виявленню закономірностей територіального розвитку окремих регіонів України, що проявилися в кінці 90-х років минулого століття та на початку нового. Це депресивні райони в Київській, Сумській, Чернігівській областях, це зникнення з карти України сільських населених пунктів тощо. Ці процеси в своїх працях передбачав Архітектор з великої букви І. Фомін.

Завдяки І.О. Фоміну доля дозволила мені вчитися професійної майстерності у відомих вчених-містобудівників: В.І. Нудельмана, М.М. Дьоміна, Г.Й. Фільварова, Т.Ф. Панченко, В.І. Артемчука, Г.Й. Фрумїна, А.К. Старинкевича, Г.І. Лаврика, М.Ф. Тимчука, Г.А. Заблоцького, Є.Є. Ключніченко.

Отже те, що вкладає Вчитель у свідомість учня, слугує розвитку нації. І.О. Фомін зумів навчити своїх учнів, аспірантів, а потім, певно, і студентів відповідально ставитися до своєї професії, розширювати коло знань, не порушувати принципи професійної етики, уважно вислуховувати критичні думки.

Уміння та знання Вчителя живуть в учнях, послідовниках, нащадках.

Велика шана і вдячність першому Вчителю – архітектору І.О. Фоміну.

С. Проценко,
кандидат географічних наук,
доцент кафедри ландшафтної архітектури
Київського національного університету
будівництва і архітектури